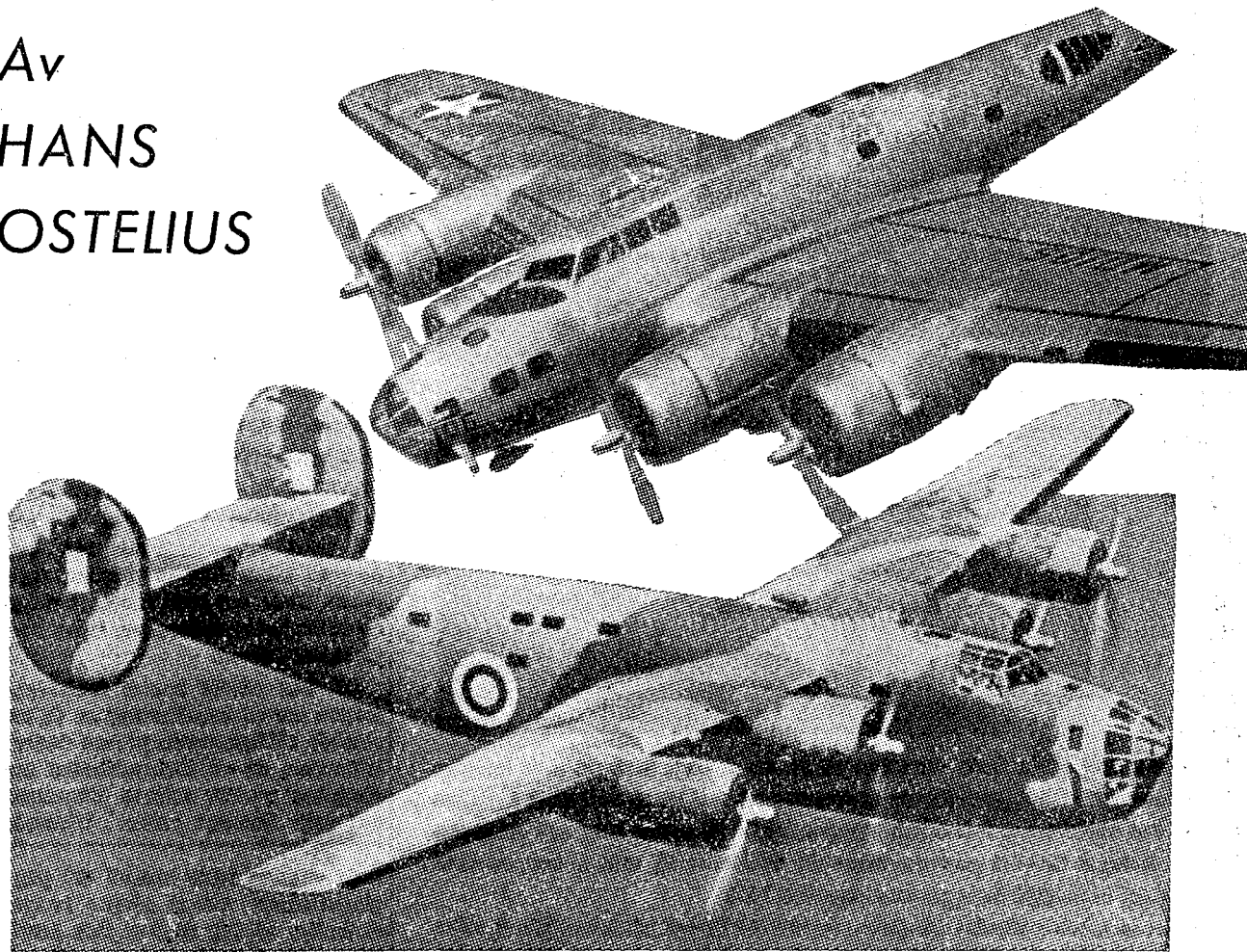

AMERIKANSK syn på bombflyget

Av
HANS
OSTELIUS

Överst en B-17 "Flying Fortress", som har en aktionsradie på nära 2,000 km. och kan medföra 3 ton bomber, och därunder B-24 Consolidated "Liberator", som har ungefär samma prestanda. Det var f. ö. med en B-24, som Churchill flög till Moskva.

I.

Den öppenhjärtighet, med vilken vissa av krigets problem diskuteras i västmakternas press, står i bjärt motsatsförhållande till den absoluta sekretess, i vilken axelmakterna insvepa sina militära operationsplaner. Ur demokratisk synpunkt är den första metoden givetvis förlustig.

kansk press frågan om den s. k. andra fronten samt det oinskränkta bombkriget mot Tyskland. Den kända amerikanska tidskriften Time har nyligen publicerat en del synpunkter på detta problem, vilka äro av utomordentligt intresse.

Genom den ryskfödde majoren Alexander Severskys uppmärksammade bok

geografiskt begränsade områden, inneslutande 31 nyckelstäder med omgivningar:

VÄSTRA:

Essen
Köln
Düsseldorf
Frankfurt

Mannheim.
Stuttgart
Saarbrücken
Friedrichshafen

uonspianer. Ur demokratisk synpunkt är den första metoden givetvis förklarlig, ty sådana åtgärder som ökningspolitiken i väsen. Frågan är dock om icke axelmakternas metod är att föredraga. Genom att handla innan de tala, ha dessa hittills kommit fram till utomordentliga resultat. Det kan ingen bestrida.

Just nu ventileras i engelsk och ameri-

der Severskys uppmärksammade bok "Victory through Air Power" ha amerikanerna nu omsider övertygats om att de allierade tillsammans ha ett vapen som måhända kommer att avgöra kriget. Detta vapen är kombinerad engelsk-amerikansk luftmakt. Det är emellertid inte säkert att tyskarna kunna besegras från luften. Luftmakt har nämligen ännu aldrig prövats i tillräckligt stor utsträckning för att ett dylikt påstående skall kunna bevisas eller omkullkastas. En sak är säker: de allierade kunna icke i år förinta de tyska arméerna, vare sig i Ryssland eller annorstädes. Priset för en sådan seger — om den nu över huvud kan vinnas — skulle för övrigt bli större än någonsin i historien.

Frågan är emellertid icke, huruvida tyskarna kunna besegras från luften. Luftmakt är visst inget universalbotemedel, kan inte insättas vid alla tillfällen. Frågan är, huruvida engelsmännen och amerikanerna komma att insätta sina maximala luftstyrkor mot Tyskland i år. Bombning i stor skala är f. n. det enda sättet för de allierade att nå den tyska maktens kärna. Frågan är, i vilken grad Tyskland kan lamslös medelst bomber. Denna fråga måste avgöras nu. Om så icke sker, är det inte otänkbart att västmakterna genom sin uraktlåtenhet att slå till innan ostfronten hunnit avlastas, förlora kriget. Det tyska flygvapnets utomordentliga rörlighet och stora slagkraft gör att det under vintern med överraskande styrka kan insättas i Egypten, bidra till landets fall och därigenom åstadkomma föreningen av de tyska arméerna i Afrika och Kaukasus. För tillfället går det dåligt för tyskarna i Nordafrika. Men intet är mera växlande än ökenkriget. Så länge icke engelsmännen mäktat driva axeln fullständigt bort från Afrika, föreligger risk att tidigare engelska nederlag skola upprepas. Förbindelselinjerna äro för långa. Ett massanfall mot de brittiska öarna är ej heller uteslutet. Ty England utgör för västmakterna en oskattbar flytande aërodrom, som tyskarna till varje pris måste förinta för att kunna vinna kriget. Just nu håller man på med att i England bygga 150 nya flygplatser för att kunna ta hand om de amerikanska flygförband som i ständigt växande antal tillföras landet.

För att nu återgå till de allierades flygoffensiv mot den europeiska kontinenten, måste målen först klargöras. Det första målet är att så paralysera tillverkningen av det mekaniserade krigets alla vapen etc. att tillförseln till de olika krigsskådeplatserna stoppas. Härvid spela bombardemang av fabriker och kommunikationsleder en stor roll. Hemortsbekämpningens andra mål är att bryta folkets motståndskraft.

Resultatet av en flygoffensiv beror ytterst på antalet bombton som fällas mot varje mål. Det erforderliga antalet och typerna av de plan som skola insättas, liksom besättningar, drivmedel, reservdelar och baser, kan med matematisk säkerhet bestämmas. Slumpen kan förbises i långt högre grad än vid en offensiv till lands.

Frankfurt

Friedrichshafen

CENTRALA:

Bremen	Lin
Hannover	Hamburg
Kassel	Magdeburg
Nürnberg	Dessau
Augsburg	Halle
München	Leipzig
Rosenheim	Chemnitz

Pilsen

ÖSTRA:

Kiel	Posen
Rostock	Lodz
Stettin	Liegnitz
Berlin	Breslau

De nordöstra områdena ligga inom en radie av mellan 500 och 650 km. från London, de centrala inom 950 km. och de sydöstra inom 1,450 km.

Förstörandet av de industriella målen i en tredjedel av dessa städer skulle utgöra ett hårt slag för den tyska krigsproduktionen.

Förstörandet av två tredjedelar skulle åstadkomma en så gott som fullständig desorganisation inom hela Tyskland.

Förstörandet av samtliga 31 mål skulle så lamslä krigsindustrin att de tyska arméernas nederlag skulle bli oundvikligt.

Följande faktorer äro nödvändiga för offensiven:

- 1) Bombplan med tillräcklig flygkapacitet för att kunna nå samtliga mål.
- 2) Tillräckliga bomblastar för att kunna förstöra alla mål.
- 3) Reserver i tillräckligt antal för att kunna fortsätta offensiven tills önskat resultat uppnåtts trots stora förluster.

Är då en sådan offensiv praktiskt utförbar? Hur ligger det egentligen till med de allierades resurser i luften? Har deras flygindustri kommit upp i tillräcklig produktionskapacitet? Man talar ju i synnerhet i Amerika mycket om huru stora de amerikanska flygstridskrafterna skola bli 1943 eller 1944. Redan nu torde emellertid det amerikanska flygvapnet, i intimt samarbete med Royal Air Force, vara en faktor att räkna med. Låt oss i korthet undersöka, vad västmakterna ha att komma med i form av tunga bombplan.

Följande amerikanska bombplan torde vara att räkna med vid en jätteoffensiv mot Tyskland:

- B-17 (Flying Fortress), fyrmotorigt, radien nära 2,000 km. Bomblast tre ton.
- B-24 (Consolidated "Liberator"), ungefär samma prestanda.
- B-25 (North American "Mitchell"), känt från raiden mot Tokio. Tvåmotorigt. Radie 1,500 km. Bomblast 2½ ton.
- B-26 (Martin "Flying Torpedo"). Tvåmotorigt. Ungefär samma prestanda som B-25.

De engelska tunga bombplan som kunna komma i fråga äro:

- Handley Page "Halifax"
- Avro "Manchester"
- Avro "Lancaster"
- Short "Stirling",

samtliga fyrmotoriga och med en bomb-

Magnifikt må
bjud

nen mäktiga driva axeln fullständigt bort från Afrika, föreligger risk att tidigare engelska nederlag skola upprepas. Förbindelselinjerna äro för långa. Ett massanfall mot de brittiska öarna är ej heller uteslutet. Ty England utgör för västmakterna en oskattbar flytande aërodrom, som tyskarna till varje pris måste förintä för att kunna vinna kriget. Just nu håller man på med att i England bygga 150 nya flygplatser för att kunna ta hand om de amerikanska flygförband som i ständigt växande antal tillföras landet.

För att nu återgå till de allierades flygoffensiv mot den europeiska kontinenten, måste målen först klargöras. Det första målet är att så paralysera tillverkningen av det mekaniserade krigets alla vapen etc. att tillförseln till de olika krigsskådeplatserna stoppas. Härvid spela bombardemang av fabriker och kommunikationsleder en stor roll. Hemortsbekämpningens andra mål är att bryta folkets motståndskraft.

Resultatet av en flygoffensiv beror ytterst på antalet bombplan som fällas mot varje mål. Det erforderliga antalet och typerna av de plan som skola insättas, liksom besättningar, drivmedel, reservdelar och baser, kan med matematisk säkerhet bestämmas. Slumpen kan förbises i långt högre grad än vid en offensiv till lands. Amerikanerna dela upp målen i följande

flygindustri kommit upp i tillräcklig produktionskapacitet? Man talar ju i synnerhet i Amerika mycket om huru stora de amerikanska flygstridskrafterna skola bli 1943 eller 1944. Redan nu torde emellertid det amerikanska flygvapnet, i intimt samarbete med Royal Air Force, vara en faktor att räkna med. Låt oss i korthet undersöka, vad västmakterna ha att komma med i form av tunga bombplan.

Följande amerikanska bombplan torde vara att räkna med vid en jätteoffensiv mot Tyskland:

- B-17 (*Flying Fortress*), fyrmotorigt, radien nära 2,000 km. Bomblast tre ton.
- B-24 (*Consolidated "Liberator"*), ungefär samma prestanda.
- B-25 (*North American "Mitchell"*), känt från raiden mot Tokio. Tvåmotorigt. Radie 1,500 km. Bomblast 2½ ton.
- B-26 (*Martin "Flying Torpedo"*). Tvåmotorigt. Ungefär samma prestanda som B-25.

De engelska tunga bombplan som kunna komma i fråga äro:

- Handley Page "Halifax"*
- Avro "Manchester"*
- Avro "Lancaster"*
- Short "Stirling"*,

samtliga fyrmotoriga och med en bomblast på ungefär tre ton vid en aktionsradie

av 2,000 km. (aktionsradien minskas i samma mån som bomblasten ökas).

Samtliga dessa typer förekomma redan i stort antal och produktionskapaciteten torde utgöra flera hundra plan i månaden. Vad de amerikanska tunga bombplanen beträffar så var president Roosevelts ursprungliga program 500 fyrmotoriga plan i månaden.

I en senare artikel skall fjärrbombningen mot den tyska hemorten ytterligare behandlas.

Mrk. Militært.

891

SD. sv. 7.11.42.

Amerikansk syn på bombflyget.

Bnk. oversendes ministerpresidenten.